

Reverie

de Benone Burtescu

Soarele ne-a-nvăluit în rubiniu și s-a grăbit să apună,
Despre iubire, mai nimic n-a apucat să ne spună.
Vântul a foșnit o clipă a primăvară și a toamnă printre
arbori și foi
Și fără să ne învețe prea multe a trecut cu mângâierile
pe lângă noi.

Norii au nins cu păsări albe peste sufletele noastre abia
îmbrățișate,
Și s-au depărtat cu farmec cu tot pe neașteptate...
Vino înapoi soare și încălzește a noastră însingurare!
Măcar cu o adiere vântule întoarce-te,
În părul dragei joacă-te...

Pe zboruri albe reveniți norilor
Să dați binețe fetei mele ca florilor!
Sau poate nici n-ați plecat... ci doar v-ați ascuns prim
prejur pe undeva
Ca să ne faceți bucuria de a vă chema... de-a vă
aștepta... și mereu aștepta...